

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podniosła, że instytucje naruszyły art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego poprzez brak dokonania właściwej analizy skutków badanych przez Bundeskartellamt (niemiecki organ ds. ochrony konkurencji) praktyk antykonkurencyjnych na sytuację przemysłu Unii. W tym względzie skarżąca podnosi, że instytucje dopuściły się oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, że praktyki antykonkurencyjne nie miały wpływu na wskaźniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne.

W ramach zarzutu czwartego skarżąca podniosła, że instytucje naruszyły art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego poprzez brak dokonania obiektywnego badania sytuacji przemysłu Unii. W tym względzie skarżąca podnosi, że instytucja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, że praktyki antykonkurencyjne nie miały wpływu na wskaźniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2013 r. — Miettinen przeciwko Radzie

(Sprawa T-395/13)

(2013/C 274/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samuli Miettinen (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: O. Brouwer i E. Raedts, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 21 maja 2013 r. odmawiającej udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 12979/12 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43) doręczonej skarżącemu w dniu 21 maja 2013 r. w piśmie nr „06/c/02/1 3” (zwanej dalej zaskarżoną decyzją) oraz ponownej odmowy udzielenia dostępu z dnia 23 lipca 2013 r.;

obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem wraz z kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, w związku z tym, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej interpretacji i na błędnym zastosowaniu wskazanych przepisów dotyczących odpowiednio ochrony postępowania sądowego i porady prawnej oraz ochrony procesu podejmowania decyzji:

Po pierwsze Rada nie wykazała, że ujawnienie dokumentu 12979/12 naruszałoby możliwości jej służby prawnej w zakresie jego obrony w przyszłych postępowaniach sądowych, i że naruszałoby ono proces legislacyjny;

Po drugie Rada nie wykazała, że dokument 12979/12 jest częściowo sensytywny lub o szczególnie szerokim zakresie, co uzasadniałoby obalenie domniemania sprzyjającemu ujawnianiu opinii prawnych w kontekście legislacyjnym;

Po trzecie podniesione przez Radę naruszenie jest czysto hipotetyczne. Jest ono faktycznie oraz prawnie bezzasadne mając na uwadze, że treść opinii zawartej w dokumencie 12979/12 była już publicznie ujawniona w chwili wydawania zaskarżonej decyzji.

Po czwarte Rada powołując art. 4 ust. 3 akapit pierwszy nie przeprowadziła badania przeważającego interesu publicznego rozważając jedynie ryzyko procesu podejmowania decyzji związane jej zdaniem z ujawnieniem, a nie pozytywne skutki takiego ujawnienia odnoszące się między innymi do legitymacji procesu podejmowania decyzji i powołując art. 4 ust. 2 tiret drugie nie przeprowadziła badania.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE, w związku z tym, że Rada uchybiła obowiązkowi uzasadnienia zaskarżonej decyzji w sposób wystarczający i odpowiedni.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2013 r. — Dosen przeciwko OHIM — Gramm (Nano-Pad)

(Sprawa T-396/13)

(2013/C 274/39)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Franko Dosen (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Losert)